

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 14 - **ČERVENEC** 2022 – ČÍSLO **07**

Mk 6, 31

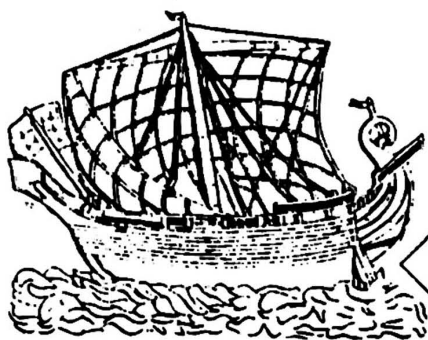
Dva poslední školní měsíce představovaly pro mnohé z nás čerpání sil z těch nejhlubších zásobníků mentálních a tělesných sil. A tak si přejme požehnané prázdniny, ať už u moře nebo někde na horách. Rovněž tak bez-

pečné doputování na místa, kde si budeme chtít odfrknout a povzbudit se na těle a na duchu. Přece i Pán jednou řekl apoštolům „Pojďte i vy někam na opuštěné místo a trochu si odpočiňte“ (Mk 6, 31).

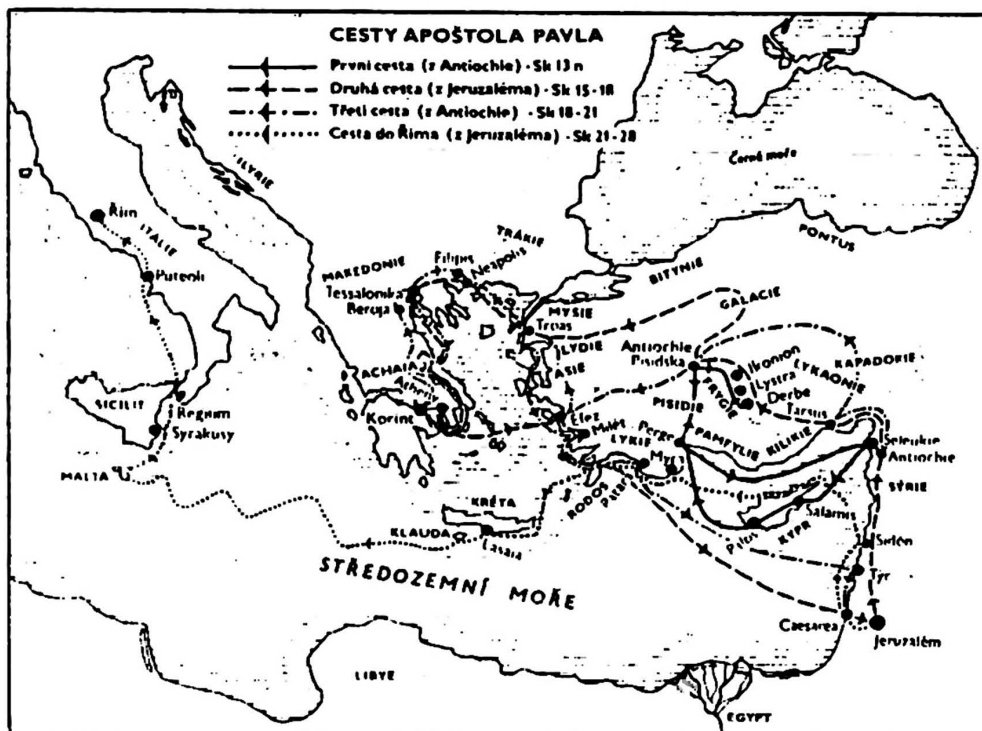
P. Martin Lanži

SVATÝ PAVEL – APOŠTOL NÁRODŮ

Svatý Pavel spolu se svými spolupracovníky neúnavně cestoval, aby se co nejvíce lidí dovědlo o Ježíši Kristu. – Přečti si 13. a 14. kapitolu ze Skutků apoštolů. Vyskytuje se tam množství cizích názvů. Objevíš je v této osmisměrce?

- ANTIOCHIE
- SALAMINA
- LYKAONIE
- PAMFYLIE
- SELEUKIE
- IKONIUM
- ATTALIE
- LYSTRA
- PISIDIE
- DERBE
- PERGE
- KYPR

ECCLESIA IN EUROPA XXII.

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. z roku 2003 biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

Liturgická formace

72. I když jsme po II. vatikánském koncilu urazili značný kus cesty k autentickému prožívání smyslu liturgie, zbývá ještě mnoho vykonat. Je nezbytná stálá obnova a trvalá formace všech: vysvěcených služebníků, zasvěcených osob i laiků. Opravdová obnova, na hony vzdálená svévolným zásahům, spočívá v tom, že stále lépe rozvíjí smysl pro tajemství, takže se z liturgie stávají chvíle společenství s velkým a svatým tajemstvím Trojice. Církev v Evropě slaví posvátné úkony jako vztah k Bohu a

přijetí jeho darů, ryzí výraz duchovního života, čímž bude moci žít svou nadějí a nabízet ji tomu, kdo ji ztratil.

73. Proto je nezbytné velké formační úsilí zaměřené na to, aby pomáhalo pochopit pravý smysl liturgických církevních slavností. Kromě náležitých poučení o obřadech vyžaduje autentickou spiritualitu a výchovu k jejímu plnému prožívání. Má se tedy více rozvíjet pravá „liturgická mystagogie“ s aktivní účastí všech věřících, každého podle jemu přidělené funkce, na posvátných úkonech, zvláště na eucharistii.

KOMPENDIUM KATECHISMU: DESATERO PŘIKÁZÁNÍ

Čtvrté přikázání: Cti svého otce a svou matku

455. Co přikazuje čtvrté přikázání?

Přikazuje ctít naše rodiče a vážit si těch, které Bůh k našemu dobru vybavil svou autoritou.

456. Jaká je povaha rodiny v Božím plánu?

Muž a žena spojení v manželství vytvářejí spolu s dětmi rodinu. Bůh ustanovil rodinu a vybavil ji jejím základním zřízením. Manželství a rodina jsou zaměřeny na dobro manželů a na plnění a výchovu dětí. Mezi členy téže rodiny se navazují primární vztahy a odpovědnost. V Kristu se rodina stává domácí církví, protože je společenstvím víry, naděje a lásky.

457. Jaké místo zaujímá rodina ve společnosti?

Rodina je prvotní buňkou lidské společnosti a předchází jakékoliv uznání ze strany veřejné autority. Rodinné zásady a hodnoty tvoří základ společenského života. Rodinný život je uveden do života společnosti.

458. Jaké povinnosti má společnost vůči rodině?

Společnost má povinnost podporovat a upevňovat manželství a rodinu a také respektovat zásadu subsidiarity. Veřejná moc musí respektovat, chránit a podporovat pravou povahu manželství a rodiny, veřejnou mravnost, práva rodičů a domácí blahobyt.

459. Jaké povinnosti mají děti k rodičům?

Děti mají mít ke svým rodičům úctu (synovskou lásku), vděčnost, opravdovou ochotu a poslušnost, a tak přispívat také svými dobrými vztahy k bratřím a sestrám k růstu harmonie a svatosti celého rodinného života. Kdyby se rodiče ocitli v nouzi, kdyby onemocněli nebo zestárlí, musí jim dospělá děti poskytovat hmotnou i morální pomoc.

460. Jaké povinnosti mají rodiče vůči dětem?

Rodiče, podílející se na božském otcovství, jsou první odpovědní za výchovu svých dětí, a také jsou pro ně první hlasatelé víry. Mají povinnost milovat a respektovat děti jako osoby i jako Boží děti a po-

starat se, nakolik je možné, o jejich hmotné a duchovní potřeby tím, že jim pomáhají při volbě školy, povolání a životního stavu. Zvláště mají povinnost vychovávat je ke křesťanské víře.

461. Jak rodiče vychovávají své děti ke křesťanské víře?

Hlavně příkladem, rodinnou modlitbou, katechezí a účastí na církevním životě.

462. Jsou rodinné svazky absolutním dobrem?

Rodinné svazky, i když jsou důležité, nejsou absolutní, protože prvním povoláním křesťana je následovat Krista a milovat ho: „Kdo miluje otce nebo matku více nežli mne, není mne hoden“ (Mt 10,37). Rodiče mají s radostí podporovat své děti, aby následovali Ježíše v každém životním stavu, i v zasvěceném životě nebo v kněžské službě.

463. Jak má být vykonávána autorita v různých oblastech občanské společnosti?

Má být vykonávána jako služba tím, že respektuje základní lidská práva, správnou stupnici hodnot, zákony, distribuční spravedlnost a princip subsidiarity. Každý při výkonu autority má hledat zájmy společnosti, a ne svoje zájmy a má se inspirovat při svých rozhodnutích pravdami o Bohu, člověku a světě.

464. Jaké povinnosti mají občané vůči občanským představitelům?

Ti, kdo jsou podřízeni autoritám, mají považovat své představené za zástupce Boha tím, že jim nabídnou poctivou spolupráci, aby veřejný a společenský život dobře fungoval. To zahrnuje lásku a službu vlasti, právo a povinnost volit, odvádění daní podle vlastních možností, obranu země a právo na konstruktivní kritiku.

465. Kdy nesmí občan poslechnout občanské představitele?

Občan nesmí ve svědomí poslechnout, když zákony občanských představitelů odporují požadavkům mravního řádu: „Je třeba více poslouchat Boha než lidi“ (Sk 5,29).

Rok 2022 ve farních akcích

leden
Tříkrálová sbírka
únor
Farní ples se ve roce 2021 konat nebude
2. března
Popeleční středa – začátek postní doby
2. duben
Duchovní obnova v Otovicích (dopoledne)
15. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)
17. dubna
Zmrtvýchvstání Páně
3. května
250 let od posvěcení děkanského kostela (biskup Jan)
7. května
Pouť do Vambeřic
26. května
Nanebevstoupení Páně
3. června
Ekumenická bohoslužba
4. června
1. sv. zpověď
5. června
Letnice; Slavnost 1. sv. přijímání
10. května
Noc kostelů
11. června
Farní den (fara Ruprechtice)
16. června
Slavnost Božího Těla
12. – 17. července
Farní tábor
?? července
Jakubsko-Anenský víkend
?? července
Cyklopouť do Nowe Rudy
25. září
biřmování
říjen
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
říjen
Farní výlet (TV Noe, FATIMA?)
listopad
Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

Neskrývejte křehkost stáří

Katecheze papeže Františka při generální audienci, náměstí sv. Petra, Katechetický cyklus o stáří, středa 1. června 2022

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Krásná modlitba starého člověka, kterou nacházíme v žalmu 71 a kterou jsme slyšeli, nás vybízí k rozjímání o silném napětí, které provází období stáří, kdy se vzpomínka na překonané námahy a přijatá pozeňání stává zkouškou víry a naděje.

Zkouška přichází sama o sobě se slabostí, která doprovází pouť křehkostí a zranitelností stáří. A žalmista - starší člověk, který se obrací k Hospodinu – výslovně zmiňuje, že tato zkouška se stává záminkou k opuštění, podvodům, přetváře a aroganci, kterými jsou občas starší lidé vystaveni. Je to forma zbabělosti, na kterou se v naší společnosti specializujeme. Je to pravda! V této společnosti odhození, v této kultuře odhození, jsou starší lidé odsouváni na vedlejší kolej a trpí těmito věcmi. Ve skutečnosti není nouze o ty, kteří zneužívají věku starých lidí, podvádějí je a zastrášují tisíce způsobů. Často čteme v novinách nebo slyšíme ve zprávách o starých lidech, kteří jsou bez skrupulí podváděni, aby se zmocnili jejich úspor; nebo kteří jsou ponecháni bez ochrany nebo opuštění bez péče; nebo kteří jsou uráženi různými formami pohrdání a zastrášování, aby se vzdali svých práv. I v rodinách – a to je vážné – se dějí takové krutosti. Starší lidé jsou vyhozeni, opuštěni v domovech důchodců, děti je nenavštěvují, a pokud ano, tak jen párkrát do roka. Starší lidé se ocitli přímo v existenčním koutě. A to se děje: děje se to dnes, děje se to v rodinách, děje se to neustále. Musíme se nad tím zamyslet.

Celá společnost si musí pospíšet s péčí o stále početnější a často i opuštěnější staré lidi, kteří jsou přitom pokladem. Když slyšíme o starších lidech, kteří jsou zbavováni své samostatnosti, bezpečí, a dokonce i domova, chápeme, že rozpolcenost dnešní společnosti vůči starším lidem není problémem občasných mimořádných událostí, ale rysem kultury odhození, která otravuje svět, v němž žijeme. Starý člověk v žalmu se světuje Bohu se svým zoufalstvím: "Vždyť

moji nepřátelé o mně mluví", říká, "ti, kdo na mě číhají, spolu se umlouvají. Říkají: Bůh ho opustil, pronásledujte ho a chopte se ho, už ho nikdo nezachrání." (v. 10-11). Důsledky jsou fatální. Stáří nejenže ztrácí svou důstojnost, ale člověk dokonce pochybuje, že si zaslouží i nadále žít. Proto jsme všichni v pokušení skrývat svou zranitelnost, tajit svou nemoc, svůj věk a své stáří, protože se obáváme, že jsou předstíráni ke ztrátě naší důstojnosti. Položme si otázku: je lidské vyvolat tento pocit? Jak je možné, že moderní civilizace, tak vyspělá a výkonná, tak špatně snáší nemoci a stáří? A skrývá nemoc a stáří? A jak je možné, že politika, která tak usiluje o vymezení hranic důstojného života, je zároveň necitlivá k důstojnosti láskyplného soužití se starými a nemocnými lidmi?

Starý člověk v žalmu, který jsme slyšeli, tento starý člověk, který vnímá své stáří jako porážku, znovu objevuje důvěru v Hospodina. Cítí potřebu, aby mu někdo pomohl. A obrací se k Bohu. Svätý Augustin v komentáři k tomuto žalmu nabádá starého člověka: „Neboj se, že budeš ve stáří opuštěn. [...] Proč se bojíš, že tě [Pán] opustí, že tě zavrhně v době tvého stáří, proč se toho bojíš? Kdy tvá síla selže? Vskutku, právě tehdy bude jeho síla v tobě, když tvá síla selže“ (PL 36, 881-882), tak říká Augustin. A starý žalmista se dovolává: "Ve své spravedlnosti mě vyprost' a vysvobod', nakloň ke mně svůj sluch a zachraň mě! Buď mi ochrannou skálou, pevností k mé záchraně, neboť tys moje skála a tvrz." (v. 2-3). Tato prosba svědčí o Boží věrnosti a obrací se na jeho schopnost otřást svědomím, které je odkloněno necitlivostí k podobenství smrtelného života, který musí být zachován ve své celistvosti. Znovu se modlí takto: "Bože, nevzdaluj se ode mě, Bože můj, na pomoc mi pospěš! Ať se zastydí a zahynou moji protivníci, ať se odějí hanbou a potupou, kdo hledají mou zkázu." (v. 12-13).

Vskutku, hanba by měla padnout na ty, kdo zneu-

žívají slabosti nemoci a stáří. Modlitba obnovuje v srdci staršího člověka příslib Boží věrnosti a pozeňání. Starší člověk znovu objevuje modlitbu a vydává svědectví o její síle. Ježíš v evangeliích nikdy neodmítá modlitbu těch, kteří potřebují pomoc. Starší lidé mohou díky své slabosti učit ty, kteří jsou v jiném věku, že se všichni musíme odevzdat Pánu a dovolávat se jeho pomoci. V tomto smyslu se musíme všichni poučit ze stáří: ano, stáří je dar, který je chápán jako odevzdání se do péče druhých, počínaje samotným Bohem.

Existuje tedy „magisterium křehkosti“, které neskrývá křehkosti, ne. Jsou skutečné, existuje realita a existuje magisterium křehkosti, které nám stáří dokáže věrohodně připomínat po celou dobu lidského života. Neskrývej stáří, neskrývej slabosti stáří. To je poučení pro nás všechny. Toto magisterium otevírá rozhodující obzor pro reformu naší vlastní civilizace. Reformu, která je nyní nezbytná ve prospěch soužití všech. Marginalizace starších lidí jak pojmově, tak prakticky poškozují všechna období života, nejen období stáří. Každý z nás dnes může myslet na starší lidi v rodině: jaký k nim mám vztah, jak na ně vzpomínám, jak je navštěvují? Snažím se, aby jim nic nechybělo? Respektuji je? Starší lidé, kteří jsou v mé rodině: vzpomeňte si na matku, otce, dědečka, babičku, strýce, přátele... Mám je vymazat ze svého života? Nebo si k nim jdu pro moudrost, životní moudrost? Nezapomeň, že i ty budeš starým mužem nebo ženou. Stáří přichází pro každého. A tak, jak bys chtěl, aby se s tebou zacházelo ve stáří, zacházej dnes se starými lidmi. Jsou paměť rodiny, paměť lidstva, paměť země. Sτρέž staré lidi, kteří jsou moudrostí. Kéž Pán dopřeje starším lidem, kteří jsou součástí církve, velkorysost této výzvy a provolání. Kéž nás tato důvěra v Pána nakazí. A to pro dobro všech, jich, nás i našich dětí. Děkuji.

www.vaticannews.cz/01.06.2022

Červen jak má být

Hned zkraje června přistoupilo k Prvnímu svatému přijímání 9 dětí. Další víkend se pak konal tradiční Farní den na faře v Ruprechticích. K tomu všemu už od května pravidelně hrajeme každé pondělí fotbal. A to i s míčem od pana europoslance Tomáše Zdechovského.

P. Martin Lanžl

Broumovské kostely – příběh, který pokračuje

Úspěch ve hře, které se účastní široké spektrum hráčů, spočívá v soustředění, štěstí a také přejicnosti: tak nějak by se snad dal vyjádřit příběh broumovských kostelů, který přesáhl tři sta let svého někdy kultivujícího, někdy kulhajícího bytí.

Na samém začátku tohoto příběhu stál lidsky spíše rezervovaný, avšak cílevědomý benediktinský opat Otmar Zinke (1664–1738), který mohutnosti své duše brilantně realizoval v péči o svěřené statky a podporu umění. Promyšleně dal práci místním lidem, kteří díky svému umu a péči dokázali správně použít přírodní bohatství, které jejich domovina nabízela. Pro srovnání: ve stejné době dosahovaly svého společenského, kulturního a ekonomického vrcholu jezuitské redukce v Jižní Americe.

Opat Zinke byl v čilém kontaktu s jednou větví úspěšné evropské rodiny stavitelů, jejíž význam bychom snad mohli pro dnešek přiblížit srovnáním s rody Kennedyů či Bushů v politických dějinách 20. století. Je to rod pěti významných architektů, jehož existenci prameny potvrzují už na konci 16. století a jehož původ kladou do oblasti severního okraje Alp: Dientzenhoferové. Po přejezdu západní hranice je dnes díky nim možné vstoupit do svatostánek jako Amberg, Vierzehnheiligen, Bamberg nebo Fulda.

Kryštof Dientzenhofer stál na počátku spolupráce opata a architekta na Broumovsku. Projekty kostelů ve Verněřovicích (dostavěn 1720), Ruprechticích (1723) a Otovicích (1725) jsou připisovány otci. Zbýlé nesou podpis veselého, odpovědného,

v několika jazycích schopného se domluvit, syna Kiliána: řazeno dle data dokončení to jsou Heřmánkovice (1723), Bezděkov (1727), Vižňov (1728), Sv. Václav v Broumově (1729), Šonov (1730), Hvězda (1733) a Božanov (1743).

To, co na Broumovsku díky velkorysosti opata a dovednosti řemeslníků mohli oba Dientzenhoferové naskicovat do hmoty, realizovali pak po jejich vzoru v Praze, Karlových Varech a jinde.

Národní kulturní památkou

Druhá polovina 20. století kostelům nepřála, a i na Broumovsku zanechala svůj nepřehlédnutelný negativní podpis. Naštěstí široké spektrum odborníků, umělců, politiků, dobrovolníků a v neposlední řadě zdejších farníků si uvědomuje, jak výjimečné je toto místo i jeho příběh, kterého jsou i oni součástí. Vzácná skupina dientzenhoferovských kostelů (ale nejen ona) je v hledáčku veřejnosti. Váhu tomu dodává také rozhodnutí české vlády z letošního ledna prohlásit ji za Národní kulturní památku. Vyšší ocenění je snad už jenom zápis na seznam UNESCO, o který – včetně broumovského kláštera a dřevěného kostela Nanebevzetí Panny Marie na broumovském hřbitově – otevřeně usilujeme, s výraznou podporou poslance evropského parlamentu Tomáše Zdechovského.

Léto zve i dovnitř památek

Hned několik Národních kulturních památek na území, které ještě do roku 1960 tvořilo jeden men-

ší okres, může být i pozváním, kde strávit letošní dovolenou. Zvláště když každý čtvrtek a sobotu je v některém z broumovských kostelů koncert v rámci pravidelných festivalů jako Varhanní léto a Za poklady Broumova. Památky si lze prohlédnout zevnitř také díky akci Léto otevřených kostelů vždy v úterý a sobotu. Navíc jen 40 minut jízdy odtud leží známé poutní místo z Babičky, Vambeřice, klášter Krzeszów nebo podzemí u Walbrzychu, vybudované nacisty za druhé světové války.

Obnově jedinečného sakrálního souboru broumovských staveb napomáhají rozličné formy spolupráce napříč ČR, ale i za jejími hranicemi. Putovní fotografickou výstavu Tempus fugit, zachycující krásu broumovských kostelů, hostily Mnichov, Paříž, Brusel, Stockholm, Varšava, Ottawa, Chicago, New York i opakovaně Praha. Dalšími formami pomoci jsou různé mládežnické brigády, prohlubování kontaktů s potomky někdejších Broumováků či veřejná sbírka (č. ú. lze najít na www.broumovfarnost.cz).

Na dvě stě aktivních farníků je v této části kdysi bohatého kraje až příliš sakrálního prostoru. Mně osobně se tak nyní jeví jako ideální kostelík sv. Václava. Dějiny nás však poučují, že představa, co je ideální, se často mění. Proto má smysl dál usilovat o obnovu třisetletého pozoruhodného díla.

P. MARTIN LANŽÍ, děkan farnosti Broumov (článek vyšel v 25. čísle celorepublikového Katolického týdeníku dne 14. června 2022).

Snímky Jana a Dano Veselští

LÉTO OTEVŘENÝCH KOSTELŮ

THE SUMMER OF OPEN CHURCHES
DER SOMMER DER GEÖFFNETEN KIRCHEN
LATO OTWARTYCH KOŚCIÓŁŮW

2022

Božanov, Martínkovice, Otovice, Šonov

ČERVENEC	ÚTERÝ/SOBOTA	9:00-12:00
JULY	TUESDAY/SATURDAY	9:00-12:00
JULI	DIENSTAG/SAMSTAG	9:00-12:00
LIPIEC	WTOREK/SOBOTA	9:00-12:00

Heřmánkovice, Ruprechtice, Vižňov, Vernéřovice

ČERVENEC	ÚTERÝ/SOBOTA	14:00-17:00
JULY	TUESDAY/SATURDAY	14:00-17:00
JULI	DIENSTAG/SAMSTAG	14:00-17:00
LIPIEC	WTOREK/SOBOTA	14:00-17:00

Božanov, Martínkovice, Otovice, Šonov

SRPEN	ÚTERÝ/SOBOTA	14:00-17:00
AUGUST	TUESDAY/SATURDAY	14:00-17:00
AUGUST	DIENSTAG/SAMSTAG	14:00-17:00
SIERPIEŇ	WTOREK/SOBOTA	14:00-17:00

Heřmánkovice, Ruprechtice, Vižňov, Vernéřovice

SRPEN	ÚTERÝ/SOBOTA	9:00-12:00
AUGUST	TUESDAY/SATURDAY	9:00-12:00
AUGUST	DIENSTAG/SAMSTAG	9:00-12:00
SIERPIEŇ	WTOREK/SOBOTA	9:00-12:00

Akci pod záštitou europoslance Tomáše Zdechovského pořádá Farnost Broumov a Gymnázium Broumov.

MYŠLENKY NA MĚSÍC ČERVENEC

CHARLES WHITEHEAD
LETNICE JSOU PRO ŽIVOT

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSVÍ KOSTELNÍ VYDŘÍ 2008

1. Bůh jedná s každým z nás jiným způsobem. Musíme mít na paměti, že pro nás chce jen to nejlepší a že se s námi setkává právě tam, kde jsme.
2. Bůh chce, abychom poznávali jeho přítomnost, moc a lásku, chce, aby ostatní lidé viděli, že on působí v našich životech.
3. Žít v Duchu znamená plně se podílet na životě těla Kristova. Může to proměnit naše farnosti ve skutečná společenství lásky, ze kterých neseme výzvy evangelia do prostředí, ve kterém žijeme a pracujeme.
4. Máme-li se plně účastnit poslání církve, potřebujeme dary Ducha.
Přicházejí k nám prostřednictvím křtu Duchem svatým, Boží milosti, zdarma nabízené každému.
5. Svatý Pavel nám říká, že Bůh své dary nikdy zpět nebere. Pokud se tedy znovu ztrácejí, musí to být proto, že jsme je přestali používat.
6. Dary Ducha svatého jsou znamení, která nás vedou k Bohu, jsou to nástroje ke splnění úkolu, ne cíle samy pro sebe.
7. Jestliže se rozhodneme číst s novým nadšením Písmo, jestliže uvěříme, že Slovo je skutečně živé a aktivní, pak se naše životy změní tím, co čteme.
8. Bůh v nás může působit jenom úměrně naší víře. Nedostatek víry Boha omezuje v jeho činech a z nás dělá pasivní křesťany, zatímco pro dynamickou víru je možné téměř všechno.
9. Ježíš je kvádrem nárožním, na kterém mají být postaveny naše životy, a eucharistie nemá téměř žádný smysl, pokud ho neznáme osobně.
10. Bůh k nám mluví prostřednictvím svého slova a svého Ducha.
Jsme-li naplněni Duchem, budeme hladovět po jeho slově, jsme-li utvářeni slovem, budeme více otevření působení Ducha.
11. Naše víra musí být zaměřena na Boží lásku k nám, na Ježíšovo dílo na kříži, na pokračující dílo Ducha svatého v našich životech.
12. Musíme radikálněji svěřit své životy jemu, začít žít vírou a modlit se s vírou.
Možná, že pak začneme věřit neuvěřitelnému, vidět neviditelné, a dokonce i dělat nemožné – vírou.
13. Máme-li pochopit, co Bůh říká prostřednictvím svého slova, potřebujeme být otevření jeho vedení.
14. Pán má svůj plán pro každého z nás, ale málokdy nám hned na začátku ukáže celý obraz. Chce, abychom postupovali krok za krokem.
15. Jestliže Bůh zaujímá první místo v našem životě, jestliže svůj vztah k němu myslíme opravdu vážně, pak musí být Písmo tím prvním, co budeme číst.
16. Nejsme voláni k tomu, abychom žili a pracovali v izolaci. Jsme všichni součástí společenství víry.
Naše dary a služby mohou být různé, ale všichni se podílíme na společném poslání žít podle evangelia.
17. Jestliže chceme být vedeni, musíme zůstat blízko tomu, kdo nás vede.
Jestliže má jakýkoliv vztah růst, musíme na tom pracovat – nestane se to jen tak samo od sebe.
18. Na každé cestě je snadné zabloudit, a tak potřebujeme mapu a kompas. Naší mapou je Bible a Duch svatý je naším kompasem.
19. Když nás Duch svatý doprovází, očekává, že budeme používat svoji inteligenci a svůj selský rozum.
20. Rozlišování je rozeznávání toho, co přichází od Boha. Je to podstatný Boží dar pro naši ochranu.
Máme-li být prorockým lidem v tomto zmateném světě, potřebujeme být lidem, který je schopný rozlišovat.
21. Je obtížné rozpoznat Boží činy v dnešním světě, pokud nejprve nepochopíme, jak se Bůh projevoval v dějinách.
22. Ježíš nás učí, že křesťanská autorita je pro službu druhých, ne pro to, aby se člověk, který ji vykonává, vyvyšoval.
Ten, kdo je největší, je ten, kdo ostatním ochotně slouží, kdo věrně plní úkoly, které mu byly svěřeny.
23. Důvěřujeme-li Bohu, může v nás pracovat Duch. Svoboda i poslušnost jsou znameními přítomnosti Ducha v nás.
24. Pravým středem celého křesťanského života je eucharistie.
25. Lidé jsou ochotnější naslouchat těm, kdo svědčí svým příkladem.
26. Evangelium není abstraktní záležitostí – ožívá, když mým nebo tvým prostřednictvím naplňuje Ježíš Kristus potřeby lidí. Je to poslání, ke kterému je povolán každý křesťan.
27. Naše tvrzení, že jsme naplněni Duchem, jsou jen prázdná slova, pokud z našich postojů a chování není vidět láska.
28. Bůh očekává, že ve správný čas rozkveteme a že přineseme ovoce. Někdy to dlouho trvá, než dobré ovoce dozraje, ale to nás nesmí odradit.
29. Není větší radosti než být na správném místě ve správnou dobu a dělat správnou věc.
30. Každý křesťan je povolán k životu ve svatosti. To je příkaz, ne nějaký návrh!
31. Jestliže Boha skutečně známe, můžeme ho nacházet všude a celý náš život bude vyjadřovat klanění se Bohu, které bude vyrůstat z poznání toho, co pro nás náš Otec v Ježíši vykonal.

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

3. červenec

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Otovice	08:30
Vernéřovi3. červenec	
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

10. červenec

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Martínkovice	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

17. červenec

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Šonov, sv. Markéta	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

24. červenec

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Božanov	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

31. červenec

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Heřmánkovice	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

Mše sv. v týdnu, Broumov

Úterý	klášterní k.	18:00 **
Středa	děkaný k.	18:00
Čtvrtek	k. sv. Václava	07:00***
Pátek	děkaný k.	18:00*
Sobota	k. sv. Václava	17:00

*Na první pátek v měsíci 1. července
mše sv. i ve Vižňově v 18:00

** O Slavnosti sv. Cyrila a Metoděje 5. července
mše sv. jenom v 08:30 u P+P

** Ve čtvrtek 7. července mše sv.
v kapli PM v Šonově v 18:00

Adorace: středa, P+P, 18:30 – 18:45;
pátek, P+P, 18:30 – 19:00

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.;

Sv. smíření před začátkem prázdnin - sobota 30/07,
P+P, 09:00 – 10:00;

Změna vyhrazena.

Návrh výuky náboženství školní rok
2021/2022,

3. tř. (1. sv. přijímání):
pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45
3. tř. (1. sv. přijímání):
čtvrtek, ZŠ Meziměstí 13:20 - 14:05
4. – 6. tř.:
čtvrtek, ZŠ Meziměstí, 12:40 - 13:15
5. – 7. tř.:
pátek, fara Broumov, 14:00 - 14:45

8. červenec,
sv. Kilián, biskup a mučedník

Narodil se v Mullaghu, v irsko-skotské rodině. Došlo se mu prý výchovy v některém anglosaském klášteře a jako řeholník přijal svátost kněžství. Zatožil po misijní činnosti. K cestě za hlásáním evangelia pohanům se s ním vydalo 11 druhů, mezi nimiž byl kněz Koloman (či Kolonát) a jáhen Donát (Tatnat). Kilián se s nimi vydal na cestu Francií a tehdejší Austrasií, kde zůstalo 9 druhů. Ostatní trojice se pak z Aschaffenburgu na Rýně plavila do bavorského Würzburgu. K hradu na levém břehu Mohanu, kde vládl durinský vévoda Gosbert, dorazili v roce 686.

Kilianovi se místo zdálo nevhodnější, ale považoval za potřebné papežské pověření a požehnání. Ještě téhož roku se proto vypravil do Říma i s Kolomanem a Donátem. Kilian dosáhl od papeže Kolona ochotného svolení s požehnáním a vrátil se jako biskup. Na Würzburgu a v jeho okolí začal Kilian velmi horlivě působit. Gosbert přijal křesťanství a následovala ho i další šlechta. Kilianovi to nestačilo, požadoval zejména po panovníkovi, aby vedl spořádaný křesťanský život. Jenže vévoda Gosbert po pohanském obyčejí žil s ženou po svém bratru, Gailanou, což mu Kilian vytýkal. Ač to bylo vévodovi zatěžko, rozhodl se, že ji propustí. Než k tomu stačilo dojít, musel Gosbert vytáhnout do boje. Gailana se ze msty rozhodla dát Kiliána zavraždit. Úkol svěřila dvěma nájemným vrahům a na provedení byla dohodnuta noc 8. července. Světec, modlíci se s druhy, jim k půlnoci řekl, že nadešla vytožená hodina setkání s Pánem, aby byli poslušni jeho hlasu a nebáli se těch, kdo zabijí tělo, protože duši zabít nemohou. V té chvíli došlo k přepadení.

Vrazi po vykonání zločinu vykopali jámu, do níž na místě zahrabali těla mučedníků i s bohoslužebnými knihami, nádobami a rouchy, jak si to přála Gailana.

Někde se udává rok Kiliánovy smrti 689, protože však údaj není odborníky považován za spolehlivý, je v martyrologiu uvedeno jen stol. VII ex.

Životopis Kiliánův byl v legendě rozveden nad rámec možného historického doložení. Poněkud se to zřejmě týká jeho druhů, které dnes martyrologium nejmenuje. Legenda uvádí, že ač smrt mučedníků zůstala před lidem utajena, Bůh vrahy prozradil. Po Gosbertově návratu z války mu Gailana nalhala, že neví, kam misionáři odešli. Jenže jeden z vrahů, trápen svědomím, se psychicky zhroutil a zločin prozradil. Panovník ho uvěznil a vyzval lid, aby se vyjádřil, co by se s ním za trest mělo stát. Vyslanec Gailany tehdy navrhl, aby byl svobodně ponechán k potrestání Bohem křesťanů, aby se prokázalo, že je tak mocný a spravedlivý, jak o něm bylo hlášáno. A pokud se prý nepomstí, ať se lidé vrátí k bohům, kterým sloužili předkové.

Gosbert s návrhem souhlasil. Vrah prý po osvobození v šílenství začal rvát své vlastní tělo až skončil. Po děsném výjevu se křesťané ve víře utvrdili. Také druhý vrah skončil sebevraždou a Gailana se prý usoužila a v bolestech zemřela.

Hrob sv. Kiliána a druhů byl odhalen asi po padesáti letech. Biskup Burkhard Kiliánovy ostatky vyzvedl 8. 7. 752 nebo dle jiných už v r. 743 a dal je přenést do chrámu Panny Marie na Würzburgském hradě. Později, snad v r. 788 byly přeneseny do würzburgského dómu sv. Salvátora pod hradem. Má se jednat o místo jejich mučednické smrti. Přeneseni se účastnil i Karel Veliký.

V přestavěném chrámu jsou umístěny v relikviáři na hlavním oltáři s Kiliánovou hlavou i hlavy jeho údajných spolumučedníků. Kiliánův sarkofág se nachází v tamní kryptě. Karlu IV. se pro chrám sv. Víta podařilo získat dvě Kiliánovy ramenní kosti.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

Paypal účet farnosti
church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Zálíš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.